

عنوان مقاله:

اثر بخشی زوج درمانی هیجان محور بر ناگویی هیجانی و تعارض زناشویی زوجین متعارض

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم رفتاری و مطالعات اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حلیمه صفدری - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربیت جام، ایران

جواد اسدالهی - کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

علی نیکوزاده مشهدی - کارشناس ارشد روان شناسی تربیتی، گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند، ایران

فاطمه جلیلی - کارشناس ارشد روان شناسی تربیتی، گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی زوج درمانی هیجان محور بر ناگویی هیجانی و تعارض زناشویی زوجین متعارض بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه زوجین متعارض مراجعه کننده به مرکز استان مهر در سال 1394 بودند که ناگویی هیجانی بالا داشتند. روش نمونه گیری به صورت در دسترس بود. در ابتدای زوجینی که دارای تعارض زناشویی بودند را ثبت نام و سپس شرایط هر یک از زوجین (ملاکهای ورود و خروج) برای ورود به پژوهش مورد بررسی قرار گرفت و پرسشنامه ناگویی هیجانی تورنتو-20 و پرسشنامه همپرسشنامه تعارضات زناشویی اجرا شد. با توجه به نمرات پرسشنامه در پیش آزمون در نهایت 14 زوج مورد پذیرش قرار گرفت و سپس به صورت تصادفی 7 زوج در گروه آزمایش و 7 زوج در گروه کنترل قرار گرفتند که گروه آزمایش زوج درمانی هیجان مدار دریافت کردند و گروه کنترل در لیست انتظار قرار داشت و هیچ درمانی دریافت نکرد. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل کوواریانس و برای تسریع در نتایج حاصله از نرم افزار استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که زوجینی که در گروه درمانی هیجان محور شرکت داشتند، ناگویی هیجانی و تعارضات زناشویی آنها نسبت به زنانی که در گروه گواه جایگزین شده بودند، کاهش معناداری داشتند. به عبارت دیگر زوج درمانی هیجان محور به طور معناداری باعث کاهش تعارضات زناشویی و بهبود ناگویی هیجانی زوجین میشود.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی هیجان محور، ناگویی هیجانی، تعارض زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/522127>

